

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoPr/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313207228
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Svetlovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1313207228.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Juraj Guzmický, bytom W. XX, Ivanka pri Nitre, zast. advokátom JUDr. PaedDr. Ivanom Pecníkom, PhD., MBA, W. XXXX/XX, Bratislava, proti odporcovi: J & E Trans, s.r.o., G. XX, Bratislava, o vyplatenie cestovných náhrad, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č. k. 7Cpr 2/2013 - 46, zo dňa 20. novembra 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti **n e n í** tak, že navrhovateľovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie, v ktorom sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy 1.195,- eur s prísl. titulom vyplatenia cestovných náhrad a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že podaním zo dňa 29. 10. 2013, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31. 10. 2013 navrhovateľ vzal návrh späť z dôvodu mimosúdneho vyriešenia sporu, keď odporca uhradil navrhovateľovi žalovanú sumu vrátane príslušenstva a trov súdneho konania. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p..

Proti tomuto uzneseniu v časti týkajúcej sa trov konania podal včas odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že odporcovi uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 332,26 eur. Uviedol, že návrh na začatie konania vzal späť pre správanie sa odporcu, ktorý žalovanú sumu s príslušenstvom ako i trovy konania uhradil po podaní návrhu na súdu. Mal preto za zrejmé, že návrh bol podaný dôvodne a teda navrhovateľ má nárok na náhradu trov konania. Bol názoru, že odporca síce úhradu trov konania už vykonal, avšak napriek tomu mal by byť zaviazaný k tejto povinnosti i vo výrokovej časti uznesenia o zastavení konania.

Odvolací súd prejednal vec z dôvodov a v rozsahu podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti zmeniť.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Zákonné ustanovenia § 96 ods. 1, 2 O. s. p. rešpektujú navrhovateľa ako dominus litis. Späťvzatie návrhu na začatie konania je procesný úkon navrhovateľa voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa ďalej nekonalo a o veci meritórne nerozhodlo. Vo vzťahu k navrhovateľovi nie je súd oprávnený skúmať, aké dôvody ho viedli k takémuto dispozitívnemu úkonu, keďže v prípade späťvzatia návrhu je povinnosťou súdu skúmať iba to, či odporca má vážne dôvody nesúhlasit' so späťvzatím v dôsledku ktorého, v prípade zastavenia konania, by mohol utrpieť nejakú ujmu alebo byť ukrátený na svojich právach. Otázku, či a ktorý účastník konania zavinił jeho zastavenie, otázku dôvodnosti podaného návrhu na začatie konania môže súd posudzovať čisto z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, nakoľko by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej a i po zastavení konania, by súd ďalej mal skúmať dôvodnosť nároku vo veci samej.

Je nesporné, že v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania sa rozhodovanie o trovách konania spravuje v ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., príp. podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p.

Ak zastavuje súd konanie z akéhokoľvek dôvodu, musí sa nevyhnutne pri rozhodovaní o náhrade trov konania najprv zaoberať tým, či niektorí z účastníkov zavinił, že konanie muselo byť zastavené.

Zavinenie zastavenia konania sa pritom posudzuje z procesného hľadiska, tzn. podľa procesného výsledku. Preto tam, kde zastavenie konania bolo účastníkom zavinené, súd prizná druhému účastníkovi (druhej strane sporu) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložil na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva.

Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinił zastavenie konania a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy tohto konania (R 49/1993).

Ak je dôvodom zastavenia konania späťvzatie návrhu, navrhovateľ nezavinił zastavenie konania, ak vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, a to pre správanie odporcu. Ide napr. o prípady, keď odporca po začatí konania navrhovateľa uspokojil, tzn. zaplatil vymáhanú pohľadávku, uzavrel navrhovanú dohodu, pričom dôvodnosť podania návrhu je treba vždy posudzovať z procesného hľadiska, tzn. z hľadiska vzťahu výsledku správania sa odporcu k požiadavke navrhovateľa vyjadrenej v návrhu na začatie konania (v žalobe). V takomto prípade má navrhovateľ právo, aby mu odporca nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatnenie svojho práva.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal zaplataenia istiny 1.195,- eur s prísl. titulom vyplatenia cestovných náhrad. Podaním zo dňa 29. 10. 2013 navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť s poukazom na skutočnosť, že dňa 7. 10. 2013 mu odporcu uhradil všetky požadované plnenia, t. j. uhradil mu dlžnú sumu i trovy konania.

Predpokladom aplikácie ust. § 146 ods. 2 vety druhej O. s. p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania je (okrem iného), dôvodne podaný návrh na začatie konania. V danom prípade sa navrhovateľ návrhom domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť istinu 1.195,- eur s príslušenstvom, pričom pred začatím konania vo veci samej zobrał návrh v celom rozsahu späť, z dôvodu jej úhrady, teda po podaní návrhu na súd.

Z uvedeného vyplýva, že k späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo pre správanie sa odporcu a preto nebola aplikácia ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., súdom prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania správna, keď súd prvého stupňa rozhodol, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. V prejednávanej veci bolo potrebné v súvislosti so zastavením konania pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne aplikovať ust. § 146 ods. 2 O. s. p., pretože k zastaveniu konania došlo pre správanie sa odporcu. I v prípade, že navrhovateľovi už trovy konania nevznikli

(odporca uhradil i trovy právneho zastúpenia) bolo povinnosťou súdu prvého stupňa navrhovateľovi priznať právo na náhradu trov konania, resp. toto právo nepriznať a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť, že došlo i k zaplateniu trov konania.

V zmysle § 154 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. je pre uznesenie rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ku dňu rozhodovania súdu prvého stupňa o náhrade trov konania (20. 11. 2013) si odporca splnil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania; týmto zaniklo právo navrhovateľa na náhradu trov konania a odporcovi nebolo možné uložiť povinnosť zaplatiť mu túto náhradu. V prípade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia ukladajúceho odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania napriek skutočnosti, že odporca si uvedenú povinnosť splnil pred rozhodnutím súdu, by totiž existoval exekučný titul tvoriaci podklad exekučného konania a zaväzujúci odporcu k totožnej povinnosti. Dobrovoľnému splneniu povinnosti nahradiť trovy konania zo strany odporcu zodpovedá rozhodnutie v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., podľa ktorého sa navrhovateľovi náhrada trov konania nepriznáva (nakoľko mal právo na náhradu trov konania, avšak uvedené právo zaniklo dobrovoľným splnením si povinnosti zo strany odporcu).

Z uvedených dôvodov odvolací súd v zmysle § 220 ods. 1 O. s. p. uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a ich náhradu úspešnému odporcovi nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.